

ikke til at afvise det forslag til forbedringer, der ligger her.

Vi vil selvfølgelig i udvalgsarbejdet prøve at fremdrage nogle af de områder, hvor vi mener der kunne være brug for yderligere forbedringer. Vi havde i forbindelse med hele behandlingen af loven tilbage i 2002 en meget omfattende og grundig debat af, hvorfor man nu ikke ville have et uafhængigt ankenævn. Vi synes stadig væk, det ville være fornuftigt at have et uafhængigt ankenævn.

Vi spurgte dengang, og det vil vi også gøre igen, hvad der er forklaringen på, at kongehusets arkivalier, som omfatter regentens funktion som statsoverhoved, ikke er omfattet af offentlighedsbegrebet, altså hvorfor denne del af staten, nemlig kongehuset, har mulighed for at holde tingene for sig selv.

I forhold til nogle af de konkrete diskussioner, der har været i forbindelse med udarbejdelsen af det her forslag, er det jo stadig væk vores synspunkt, at det ville være fornuftigt, at man havde en afleveringsfrist, som var på de samme 20 år, som gælder i forhold til den generelle tilgængelighedsregel. Vi synes også, at man mere generelt skulle tage udgangspunkt i de 20 år og så bygge eventuelle konkrete undtagelser oven på det, i stedet for at have en række områder, hvor der stadig væk er længere tid.

Vi deler de synspunkter, som Tilgængelighedsudvalget har haft om, at man skulle afskaffe den særlige lovgivning, der er i § 24, hvor det drejer sig om sager inden for strafferetsplejen. Vi har også den opfattelse, at der er andre områder, hvor man opererer med 50-års-regler og andre ting, som man skulle prøve at kigge på.

Konklusionen er altså, at vi støtter det forslag, der ligger fra regeringens side her. Vi vil i udvalgsarbejdet undersøge, om der skulle være mulighed for at komme igennem med flere forbedringer, selv om vi har noteret os, at de fleste jo enten er foreslået af Tilgængelighedsudvalget eller af et mindretal i Tilgængelighedsudvalget, af Dansk Journalistforbund og også af medierne, som jo har nogle ønsker om yderligere forbedringer.

Vi kan godt se, at ministeren og ministeriet har taget stilling til dem og afvist dem, så vi er måske ikke overvældende optimistiske med henblik på at få yderligere forbedringer igennem, men forsøget skal naturligvis gøres, også fordi det jo i den proces kan blive afprøvet, hvorvidt der efter et kommende valg vil være et

flertal for nogle yderligere forbedringer på det her område.

Men når det er sagt, kan ministeren altså rolig se frem til, at også Enhedslisten vil stemme for det her forslag, når vi kommer til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det kulturministeren.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne starte med at takke for de mange bemærkninger, som lovforslaget har afstedkommet. Det lader til, at vi får et flertal for det her forslag med alle Folketingets partier.

KL 10.20

Som altid er arkivloven et område, der optager mange, og den giver derfor anledning til en del diskussion i hvert fald i det offentlige rum, også af mere principielle problemstillinger. Udgangspunktet er jo, at arkivlovens formål er dobbelt i den forstand, at loven udgør såvel en del af kulturbevaringslovgivningen som en del af forvaltnings- eller offentlighedslovgivningen.

I 2002 vedtog Folketinget en helt ny arkivlov, hvor der var en lang række væsentlige ændringer, som dels vedrørte bevaringen af den arkivalske kulturarv, dels tilgængeligheden til arkivalierne.

På tilgængelighedsområdet skete der ved den lejlighed en vis reduktion af tilgængelighedsfristerne. Den generelle tilgængelighedsfrist blev nedsat fra 30 år til 20 år. Fristen for personfølsomme oplysninger blev sat ned fra 80 år til 75 år, og fristen for brevveksling mellem myndigheder til brug for retssager blev nedsat fra 80 år helt ned til 50 år.

Der blev således ved vedtagelsen af den gældende arkivlov taget væsentlige skridt mod at fremme en større åbenhed. Hvorfor så tage det her spørgsmål op igen, kan man spørge? Til det vil jeg sige, at det at tilvejebringe størst mulig åbenhed i adgangen til at benytte arkivalier er noget, som ligger os alle sammen meget på sinde. Selvfølgelig afbalanceret sådan, at det er uden at tilsidesætte oplysninger, som fordrer fortrolighed i en given periode.

Det sidste er også vigtigt at få med, da det jo er forklaring på, hvorfor der ikke blot kan være fuldstændig fri adgang til arkivernes materiale, som nogle synes at mene at der skal være.

Ofte hører man den holdning, at den danske arkivlov er frygtelig lukket, og at det er meget nemmere at få adgang til udenlandske arkiver.